

-- 5^ο αφιέρωμα στο ιταλικό σινεμά 2019 --

ΑΡΩΜΑ ΙΤΑΛΙΑΣ

« Πατρικός δεσμός »

ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ: Colorado Film, 2008, 103'

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Gabriele Salvatores

ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ: Nicolò Ammaniti

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ: Filippo Timi
Alvaro Caleca
Elio Germano
Fabio De Luigi

επιμέλεια enzob.

περίληψη

Ο Rino είναι ένας νεαρός μονογονεϊκός πατέρας ενός έφηβου, και για πολλούς λόγους δεν ανταποκρίνεται στις τρέχουσες παραμέτρους της πατρικής εικόνας όπως καθιερώθηκε από την σύγχρονη αστική σκέψη.

Άνεργος γιατί απολύθηκε εξ αιτίας του ανταγωνισμού του ξένου εργατικού δυναμικού από ένα εργοτάξιο μεγάλων δημοσίων έργων όπου για δέκα χρόνια δούλεψε παράνομα, βίαιος, με νεοναζιστικές ιδέες, καπνίζει, πίνει (χωρίς όμως να είναι αλκοολικός), και βεβαίως δεν είναι χρήστης. Ένα άτομο που δεν εμπίπτει στις παραμέτρους που καθορίζονται σήμερα για τη νομική επιμέλεια ενός παιδιού και πρέπει να υποβάλλεται τακτικά στην αξιολόγηση του αρμόδιου κοινωνικού λειτουργού.

Προσπαθεί όμως με τον τρόπο του να προστατέψει τον Cristiano από την ηθική και υλική κακία της κοινωνίας όπου ζει, ωθώντας τον να μάθει να αμύνεται για να επιβιώσει, χωρίς να ενδίδει ούτε στην τρέχουσα χαλάρωση των ηθών, ούτε στην αλαζονεία της κοινωνικής ζούγκλας.

Προστατεύει και υπερασπίζεται από τις ίδιες επιθέσεις (φυσικά με "όχι κανονικό" τρόπο...) επιπλέον τον μοναδικό φίλο του, τον Quattroformaggi, που ένα εργατικό ατύχημα άφησε ψυχικά διαταραγμένο, απροσάρμοστο και οραματιστή, να συλλέγει απ' τα σκουπίδια κουκλάκια για μια τεράστια φάτνη, και ερωτευμένο με την Ramona, πορνοστάρ ενός παλιού βίντεο.

Η τυχαία γνωριμία μιας συμμαθήτριάς του Cristiano θα πυροδοτήσει ένα δράμα που θα παρασύρει τραγικά τους τρεις πρωταγωνιστές.

κριτική

Ένα θρίλερ με σκληρή και προκλητική αφήγηση, που δεν παραχωρεί τίποτα στο politically correct και στον καθωσπρεπισμό της Οργουελικής "ενιαίας σκέψης", που επικρατούν σήμερα διεθνώς.

Μια ιστορία αγάπης άνευ όρων μεταξύ πατέρα και γιού, που ζουν μια περήφανη υπόσταση, αντιδρώντας στην κάθε υπεροψία και στη παρέμβαση των θεσμών, μια υπόσταση που περιγράφεται ωμά και χωρίς συμβιβασμούς.

Σε ανθρώπινο επίπεδο, μια ιστορία που ανατρέπει προκαταλήψεις και κλισέ μιας μισαλλόδοξης ταξινόμησης, μ' ένα πατέρα-αφέντη, φαινομενικά λίγο επιρρεπή σε συναισθηματισμούς, και μ' ένα γιό ντροπαλό και ανήσυχο, που ασκεί παρά την θέλησή του στις συνομήλικες τη σκοτεινή γοητεία που κληρονόμησε απ' το πατέρα του.

Σε κοινωνικό επίπεδο, ένας είδος σύγχρονου νεορεαλισμού που περιγράφει περιθωριοποιημένους και μηδενιστές, στο μεταίχμιο μεταξύ προσπάθειας ένταξης και απόρριψης των καταναλωτικών αξιών, που ζουν την βάσανο της ανθρώπινης κατάστασης σε μια κοινωνία της αφθονίας και της επιφάνειας.

Σαν σκηνογραφία, ένα αστικό τοπίο του Φρίουλι, κρύο, βρώμικο, μολυσμένο, που έρχεται σε αντίθεση με το φόντο μιας αγνής και μεγαλειώδους φύσης.

Ο Salvatores αποδίδει με μεγάλη τεχνική δεξιότητα, σκληρή έκφραση και συναρπαστική δύναμη, είτε την αγωνία της ιστορίας και την ανθρωπιά των χαρακτήρων του αριστουργήματος του Ammaniti, παντρεύοντας μια ιδιωτική τραγωδία με το συλλογικό non-sense.

Ένα παραμύθι noir, με λύκους, πρόβατα, και μια Κοκκινোসκουφίτσα στο δάσος...